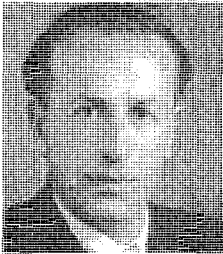

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ**ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΑΝΘΟΥΛΗΣ**

Γεννήθηκε στην Κυθρέα το 1910. Μετά την αποφοίτησή του από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας φοίτησε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο για

τέσσερα χρόνια και στη συνέχεια στο τριτάξιο τότε Παγκύπριο Διδασκαλείο, όπου απεφοίτησε μεταξύ των αριστούχων το 1929. Ήταν τότε η έναρξη της ανεργίας των δασκάλων, αλλά η τότε αποικιακή Κυβέρνηση κάλεσε ορισμένο αριθμό δασκάλων για μετεκπαίδευση σε γεωργικά θέματα και έτσι απεφεύχθηκε η ανεργία των δασκάλων που απεφοίτησαν την άνω σχολική χρονιά.

Νυμφεύθηκε το 1942 την προσφιλή του σύζυγο Ευανθία Θωμά Αντωνίου, από τη Λευκωσία, όπου εγκαταστάθηκε. Απέκτησαν δυο κόρες τη Σωτηρούλα και την Αντρούλα τις οποίες μόρφωσαν και απεκατέστησαν στην κοινωνία.

Συνταξιοδοτήθηκε το 1970 με θέση διευθυντού Α΄ με τελευταία θέση την Κωμόπολη της Βατυλής.

Απεβίωσε στις 23.4.1997 και τάφηκε στο Νέο Κοιμητήριο Λευκωσίας από την εκκλησία των Αγίων Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας είπε τον επικήδειο

Πολύκλαυστε Χριστάκη,

Ένας λαμπρός και ενθουσιώδης εκπαιδευτικός, ένας αξιαγάπητος άνθρωπος, ένας στοργικός οικογενειάρχης, ένας ακούραστος κοινωνικός εργάτης έχει από προχθές εγκαταλείψει τα γήινα και έχει μεταφερθεί η άδολη ψυχή του από τα αγγελικά τάγματα στις αιώνιες μονές του Παραδείσου.

Είναι ο Χριστάκης Ανθούλης από την Κυθρέα, που εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Λευκωσία από τα νεανικά του χρόνια. Σ' όλη τη μακρά σταδιοδρομία του στο διδασκαλικό επάγγελμα έχει περάσει από πλείστες κοινότητες της Κύπρου μικρές και μεγάλες και άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα του για την προσήλωσή του στο έργο και την ευσυνειδησία του στο καθήκο. Πραγματικά ανήκες στην Παλιά φάλαγγα των διδασκάλων εκείνων που θεωρούσαν το υπουργήμα του δασκάλου ως πραγματική ιερή αποστολή και δεν υπελόγιζαν ώρες προγράμματος αλλά εργάζονταν αδιάλειπτα με γνώμονα να δώσουν πολλαπλές γνώσεις στην τρυφερή μαθητώσα νεότητα και να αναδείξουν τέλειους μαθητές, που θα ωφελέσουν όχι μονάχα τους εαυτούς τους, αλλά και την κυπριακή κοινωνία εκτενέστερο.

Πλείστοι μαθητές σου, αξέχαστε, Χριστάκη, διαπρέπουν σήμερα στην κοινωνία ως εκπαιδευτικοί, ως επιστήμονες, ως έμποροι και βιομήχανοι, ως κρατικοί και ιδιωτικοί υπάλληλοι, ως τεχνίτες και προφέρουν με σεβασμό το όνομά σου και χρεωστούν αϊδίο ευγνω-

μοσύνη. Το τότε αρμόδιο Γραφείο Παιδείας της Αποικιακής Κυβερνήσεως εκτιμώντας την παραδειγματική σου προσφορά σε αντάμειψε επάξια προσάγοντας σε στην επίζηλη θέση διευθυντή Α΄ σε πολύ νεαρή ηλικία.

Ήσουν πάντοτε αλησμόνητε, Χριστάκη, πράος και μελίχιος, προσηνής και ήρεμος σ' όλους τους συνανθρώπους σου, αγάπησες με πάθος τον πλησίον σου και αγαπήθηκες όσο λίγοι από τον περίγυρο σου κόσμο. Ποτέ δεν στενοχώρησες κανένα γιατί η μεγαλοψυχία σου που στόλιζε το συναισθηματικό σου κόσμο δε σου επέτρεπε να προβείς σε ευτελείς και ποταπές πράξεις.

Νέος συνέδεσες την τύχη σου με τη λατρευτή σου σύζυγο Βαθούλα, γόνο διακεκριμένης οικογένειας της πρωτεύουσας όπου και εγκατεστάθηκες. Απεκτήσατε δυο κόρες τη Σωτηρούλα και την Ανδρούλα που αναθρέψατε επιμελώς και αναδείξατε και τις δυο με πανεπιστημιακή μόρφωση και αποκαταστήσατε αντάξια στην κοινωνία.

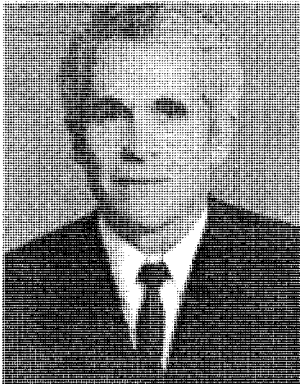
Κοινωνικός όπως ήσουν εκ φύσεως αείμνηστε Χριστάκη, δεν ήταν δυνατό να περιορισθείς μόνο στα επαγγελματικά και τα οικογενειακά σου καθήκοντα και να μη ενδιαφερθείς και για τα κοινά. Με τη μόνιμη εγκατάστασή σου στη Λευκωσία αγκάλιασες το Σωματείο, Τραστ, που είχε ιδρυθεί από τις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας με πλούσια αθλητική και πνευματική δράση. Σ' αυτό υπηρέτησες σαν ένα ζωντανό μέλος της επιτροπής με αξιόλογη δράση.

Ο καημός σου ήταν τα τελευταία χρόνια πως μέλη του είχαν μείνει παρήλικες και στυνταξιούχοι. Όνειρο σου ήταν να εμπλουτισθεί με νεανικό αίμα και να πάρει την παλιά του αίγλη και δόξα.

Αείμνηστε, Χριστάκη, φεύγεις από τα γήινα με τη συνείδησή σου ήσυχη πως επιτέλεσες στο ακέραιο το καθήκον σου σαν ακούραστος εκπαιδευτικός σαν προσφιλής οικογενειάρχης και δραστήριος κοινωνικός εργάτης

Αιωνία σου η μνήμη

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Γεννήθηκε στην ενορία Συρκανιάς της Κυθρέας στις 11.6.1917 από γονείς Νικόλα Σάββα και Ερμιόνη, το γένος Χριστοδούλου.

Από μικρός ασχολήθηκε με τις οικοδομές και επιδέξιος που ήταν εξελίχθηκε σ' ένα τέλειο οικοδόμο. Μάστros πια ασχολείτο με λεπτές εργασίες της οικοδομής, με μωσαϊκά, με επιτύμβιες πλάκες, με μαρμαράκια, με τοποθέτηση αγαλμάτων και προτομών και είχε ιδιαίτερη προτίμηση από εργολάβους και ιδιώτες.

Ήταν παιδί πολυμελούς οικογένειας, οι δε γονείς του πτωχοί που ήσαν, ο Μιλτιάδης εργαζόταν στην εποχή του

με ψηλές απολαβές και βοηθούσε όλους οικονομικά.

Είχε πέντε αδέρφια: Το Σάββα που σε ηλικία 16 ετών ξενιτεύθηκε στην Αμερική και μέχρι σήμερα είναι εγκατεστημένος εκεί.

Τον Τάκη που αρχικά μετανάστευσε στην Αγγλία και βραδύτερον εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα όπου είχε παντρευτεί και εγκατασταθεί η κόρη του Αντρούλα.

Την Ελένη που είναι και αυτή εγκατεστημένη στην Αγγλία. Την Αγγελική που νεαρή τράπηκε στο διδασκαλικό επάγγελμα και εργάστηκε για λίγα χρόνια σε σχολεία στην Κύπρο και ύστερα μετανάστευσε και αυτή στην Αγγλία, όπου σπούδασε γιατρός εξήσκησησε το επάγγελμα της λίγα χρόνια στην Αγγλία και στη συνέχεια επέστρεψε στην Κύπρο, εγκαταστάθηκε στη Λόφου, επαρχία Λεμεσού όπου εξασκεί το επάγγελμα του γιατρού.

Από τα έξι παιδιά της οικογένειας μόνο ο Μίλτος έζησε για χρόνια στην Κυθρέα και με την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο και την προσφυγιά έζησε για 16 χρόνια στο Δάλι, μέχρι το μοιραίο.

Νυμφεύθηκε το 1951 τη Χρυστάλλα Χαραλάμπους το γένος Τσαγγάρη και Βαρβαρούς Γεωργίου, το γένος Γεωργαλλή από την ενορία Χαραδακιώτισσας Κυθρέας. Απέκτησαν δυο τέκνα τη Σωτηρούλα και το Χαράλαμπο. Ανάθρεψαν επιμελώς και τα δυο, τα σπούδασαν και αναδείχθηκαν επιστήμονες και αξιώθηκαν να τα δουν πλήρως αποκατεστημένα στην κοινωνία, επαγγελματικά και οικογενειακά.

Και τα δυο αποκαταστάθηκαν στο Δάλι. Η Σωτηρούλα παντρεύτηκε το Χρυσανθο Λαγό και ο Χαράλαμπος νυμφεύθηκε την Ανθή Λαμπρίδου. Ο Μίλτος και η Χρυστάλλα αξιώθηκαν να χαρούν πέντε εγγονάκια, δυο αγόρια και τρία κορίτσια.

Ο αιμνηστος Μίλτος δραστήριος και εργατικός που ήταν εκ φύσεως συνέχισε να εργάζεται στην προσφυγιά, έτσι που να συντηρεί ο ίδιος την οικογένεια του και να υποβοηθεί ακόμη οικονομικά τέκνα και εγγόνια μέχρι το έτος 1996, όταν προσβλήθηκε από την επάρατη νόσο. Σιγά σιγά άρχισε να αδυνατίζει και στις 20 Ιανουαρίου 1997 άφησε την τελευταία του πνοή στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας.

Την επομένη ψάλθηκε η νεκρώσιμος ακολουθία στην εκκλησία Παναγίας Ευαγγελίστριας στο Δάλι. Κόσμος πολύς, από συγχωριανούς, συγγενείς, φίλους και εκτιμητές της μνήμης του μαζεύτηκαν στην εκκλησία ν' αποχαιρετήσουν τον καλοκάγαθο Μίλτο και να συνοδεύσουν την εκφορά του νεκρού μέχρι της τελευταίας του κατοικίας, στο Κοιμητήριο Ιδαλίου.

Τη νεκρώσιμη ακολουθία έψαλλαν οι ψάλτες της εκκλησίας Παναγίας Χαρδακιώτισσας Κυθρέας Μιχάλης Ανδρέου και Κυριάκος Χατζηκυριάκου. Κατάλληλο επικήδειο είπε ο Τάκης Παπαβασιλείου από την Κυθρέα.

ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΘΡΕΑ»

Ο κ. Γιάγκος Κωνσταντινίδης από την Αραδίππου εισέφερε £7.00 στη μνήμη της αδελφής του Αθηνάς Αντώνη Κυριακίδη Κολλίτση. Η Επιτροπή εκφράζει ευχαριστίες.

Rothmans **ROYALS**

REAL QUALITY • REAL VALUE

ΠΡΟΣΟΧΗ: Το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία σας:
Υπουργείο Υγείας